

Als enige van de familie ebola overleefd

Mabinti is één van de vele moeders in Sierra Leone die treurt om het verlies van haar kinderen door ebola. “Ik ben twee kinderen verloren aan deze ziekte, maar God liet mij deze vreselijke ziekte overleven.” Voor de ebola uitbraak leefde Mabinti met haar moeder en dochters in het oosten van Freetown, de hoofdstad van Sierra Leone.

Allemaal besmet

Eerst kreeg haar moeder ebola. Mabinti denkt dat de ziekte is overgedragen door burens. Toen haar moeder overleed werd haar lichaam opgehaald om te worden verbrand. Er vond dus geen echte begrafenis plaats. Drie weken na de dood van haar moeder vertoonden Mabinti en haar dochters symptomen van het ebolavirus. Toen ze werden getest, bleken ze allemaal besmet te zijn. Kort daarna overleed haar 12-jarige dochter Slima. Mabinti en haar dochter Fatima werden daarna overgeplaatst naar een behandelen centrum. Helaas was het voor Fatima te laat en overleed ze daar.

Een leeg huis

Mabinti overleefde de ziekte en keerde terug naar een leeg huis. Haar moeder en dochters waren overleden en al haar bezittingen waren verbrand om verdere besmetting te voorkomen. Mabinti heeft geen werk meer en geen geld om nieuwe huisraad te kopen. Via lokale partners van ICCO en Kerk in Actie kreeg zij hulp om weer aan spullen te komen. “Ik kreeg voedsel en een matras om op te slapen. Dit hielp enorm. Ik weet niet hoe ik hier anders aan had kunnen komen”, zegt ze. Ondanks alle ellende houdt Mabinti hoop: “Met Gods hulp kunnen we ebola overwinnen. Ik wens dat het al over was.”

Een foto van Mabinti's dochter Salima

Mabinti in haar lege huis

Als enige van de familie ebola overleefd

De twintigjarige Lillian Mojueh is één van de drie personen uit haar familie die ebola overleefden. Ze raakte besmet door haar moeder, die later aan de ziekte overleed. Haar zwangere zus overleed daarna aan complicaties door haar zwangerschap.

Extra risico voor kwetsbare groepen

Ebola heeft ervoor gezorgd dat het al fragile gezondheidssysteem in Sierra Leone nog verder onder druk is komen te staan. Doordat alle aandacht gaat naar ebolaslachtoffers en het voorkomen van verdere uitbreiding van de epidemie, lopen kwetsbare groepen zoals zwangere vrouwen extra risico.

Geen bezoek

Nadat Lilian zelf besmet raakte, ging haar gezondheid snel achteruit. “Ondertussen wist ik het één en ander over het virus, dat maakte het extra eng. Ik werd goed behandeld in het ziekenhuis, maar ik was erg bang dat ik er niet bovenop zou komen.” Nadat ze het virus kwijt was, verbleef Lilian drie weken in een behandelingscentrum. Ze was alleen en haar enige familieleden, haar vader en jongere zus, mochten haar niet bezoeken omdat ze in quarantaine zat.

Matrassen en voedsel

Ze keerde terug in een leeg en naar chlorine stinkend huis, omdat alle spullen waren verbrand en het huis gedesinfecteerd. “Ze hebben alles verzameld en verbrand.” ICCO en Kerk in Actie zorgden via de lokale partner Christian Aid voor matrassen en voedsel voor de familie.

Voorlichting

Lilian zat in haar laatste jaar van de highschool toen het ebolavirus toesloeg. Ze heeft school niet afgemaakt, omdat de regering alles scholen heeft gesloten. Ze helpt nu mee om ebola te bestrijden. Zes dagen in de week geeft ze internationaal en lokaal zorgpersoneel voorlichting over het ebolavirus en patiëntenzorg. Ze liep het virus zelf op in een tijd dat er weinig kennis was, en als overlevende gelooft ze dat ze door haar werk het verschil kan maken en kan helpen om ebola uit te bannen: “Zonder ervaring en kundige dokters komen we nooit uit deze situatie.”

Ebola-ramp: het verhaal van Mattu en Kai

“Ik denk niet lang meer te leven. Ik maak me zorgen over het lot van mijn kleinkinderen.”

Foto: Ramadan Barrie, DCI. Voorlichting in Mano, district Kenema

Mattu (5 jaar) en Kai (8 jaar) komen uit een gezin van vijf. Naast hun vader en moeder hadden ze een broer van 15. Ze woonden in het dorp Mano in Gorama Mende in het Kenema-district. Hun vader was een zakenman die zaken deed in verschillende dorpen. Moeder was huisvrouw en onderhield een moestuin.

Ebola hulplijn

Enkele dagen na een zakenreis werd vader ziek. Moeder verzorgde vader en gaf hem een malaria-behandeling, zoals ze gewend was te doen. Binnen drie dagen overleed hij, en ondertussen waren moeder en kinderen ook ziek geworden. Een buurman maakte zich zorgen, en belde met de 117 ebola hulplijn. Een ambulance kwam toen naar het dorp om de moeder en haar drie kinderen mee te nemen naar een behandelingscentrum in Kenema.

Verschrikkelijk nieuws

Binnen een week na opname overleden de moeder en de oudste zoon. Mattu en Kai, de twee overgebleven broertjes, verbleven op een andere afdeling en werden niet op de hoogte gebracht van het overlijden van hun moeder en broer. De eerste vraag die ze aan de zuster stelden na hun herstel: “Kan u ons naar onze moeder brengen?” Een emotionele zuster barstte in tranen uit toen ze de jongens moest vertellen dat naast hun vader ook hun moeder en broer overleden waren aan het ebola virus. Kai liet later weten dat het horen van deze boodschap erger was dan zijn eigen ziekbed.

Oma

Mattu en Kai werden na hun herstel overgedragen aan het ministerie van Sociale Zaken en Jeugdzaken. Ze verbleven in een tijdelijk zorgcentrum. Veldwerkers van de partner-organisatie van ICCO & Kerk in Actie bezochten het dorp van de jongens, Mano, om de achtergrond van de jongens te onderzoeken. Ze ontdekten dat de oma van vaders kant woonde in het dorp Blama, in het gebied Small Bo. Zij kon voor de jongens zorgen. De partnerorganisatie bracht hen vervolgens naar hun oma.

Kwetsbaar

Oma ontving haar kleinkinderen in tranen omdat ze vreest niet lang meer te leven en ze zich zorgen maakt over het lot van de jongens. De dood van haar eigen zoon drukt zwaar op haar. De kinderen kregen een noodpakket mee van de partner, bestaande uit voedsel, kleding, een matras en spullen voor persoonlijke verzorging mee. Deze organisatie houdt nog steeds contact met de jongens en hun oma. Ze geven oma steun en proberen de burens ervan te weerhouden om de jongens te verstoten uit de gemeenschap, omdat ze ebola hebben gehad. Door de ouderdom en magere financiële positie van hun oma blijft de situatie van de twee jongens erg kwetsbaar.